

ادامه در صفحه ۲

در حمایت از حقوق رانندگان زحمتکش کامیون

مدتهاست که اعتراض‌های رانندگان کامیون‌ها و کامیون‌داران خودکارفرما در استان‌های مختلف کشور به شکل‌هایی گوناگون و به صورتی پراکنده ادامه یافته است. برخلاف وعده‌های دولت، تا کنون مهم‌ترین خواست‌های این زحمتکشان برآورده نشده و امنیت شغلی و معیشت آنان همچنان در معرض دستبرد و تهدید قرار دارد. یکی از مهم‌ترین خواست‌های رانندگان و کامیون‌داران تعیین نرخ حمل کالا بر اساس تن بر کیلومتر بوده است. شرکت‌های بزرگ حمل و نقل و بنگاه‌داران عمده به شکل‌هایی مختلف از تأمین این خواست به حق رانندگان و کامیون‌داران خودکارفرما مانع شده‌اند. در نبود

شماره ۱۰، ۲۹ مرداد ماه ۱۳۹۷

ما حکم زندان و شلاق برای فعالان صنفی آموزگاران را به شدت محکوم می‌کنیم!

سیاست‌های اقتصادی رژیم در راستای آزادسازی و خصوصی‌سازی آموزش و پرورش، تجاوز ادامه‌دار به صندوق ذخیره آموزگاران، و افزایش لگام گسیخته دیگر بار نرخ ارز، وضع معیشتی‌ای اسفبار را برای آموزگاران شاغل و بازنشسته کشورمان به وجود آورده است. سرکوب فعالان و

تشکل‌های صنفی آموزگاران و صدور حکم‌های جابرانه نیز تنها واکنش رژیم به اعتراض‌های گسترده و برحق آموزگاران شاغل و بازنشسته در سال‌های اخیر بوده است. مبارزه فرهنگیان کشور با مجموع سیاست‌های رژیم ولایت فقیه همچنان ادامه دارد. این مبارزه عرصه‌هایی چون تعمیق امنیت شغلی آموزگاران و دبیران، حق بازنشستگی و مزایای شغلی، افزایش عادلانه دستمزدها، طرح مترقی طبقه‌بندی مشاغل و مخالفت با برنامه خصوصی‌سازی آموزش را دربر می‌گیرد.

بنا به گفته عضو کانون صنفی معلمان همدان، "متوسط دستمزد" آموزگاران در سال ۱۳۹۰ و پس از نوسان‌های ارزی آن زمان حدود ۹۰۰ دلار در ماه بود "اما امسال حتی اگر معلمی حدود سه میلیون تومان دریافتی داشته باشد، این حقوق معادل فقط ۳۰۰ دلار است." به‌رغم افزایش لگام‌گسیخته نرخ ارز و کاهش بی‌سابقه قدرت خرید زحمتکشان، افزایش حقوق سال ۱۳۹۷

آموزگاران کشورمان صرفاً ۱۰ درصد بوده است. با وجود چنین وضعیتی، رژیم ولایت فقیه در "بی کسر از حقوق معلم بهر بهانه‌ای است." درحال حاضر افزایش حقوق سالیانه آموزگاران بازنشسته کشور "بر اساس نرخ تورم واقعی (ماده ۱۲۵ قانون مدیریت خدمات کشوری): ضرایب حقوق" انجام می‌گیرد. اخیراً "لایحه‌ای باهدف اصلاح موادی از قانون مدیریت کشوری به مجلس ارائه شده" است که بنا بر بنایه ۳۱ تیرماه ۹۷ "کانون صنفی معلمان تهران... افزایش [حقوق باید] بر اساس نرخ باشد که دولت صلاح می‌داند." آموزگاران کشورمان چالشی به‌نام "نه به فیش‌های حقوقی" را هفته آخر تیرماه امسال آغاز کردند. آموزگاران در این چالش اعتراض‌شان را به روند "کسر از حقوق معلم بهر بهانه‌ای" نشان داده‌اند. موردهایی که آموزگاران به آن‌ها انتقاد داشتند، یکی "حذف بند مربوط به سستی کار" به‌منزله دادن امتیازی شغلی است به آموزگاران که

ادامه در صفحه ۳

اقتصاد دلالی، رانت‌خواری، و معیشت زحمتکشان

علاوه بر اثرهای ویرانگر اجرای سیاست‌های اقتصادی دیکته شده از سوی صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی برای خصوصی‌سازی و آزادسازی اقتصاد در سه دهه اخیر، اجرای قانون "هدفمندی یارانه‌ها" و دو دوره نوسان ارزی لگام‌گسیخته تنها در مدت هشت سال، وضعیت معیشتی‌ای فاجعه‌بار را برای زحمتکشان به‌بار آورده است طوری که فقط در چندماه اخیر "کاهش ۷۲ درصدی قدرت خرید" آنان را موجب گردیده است. در یک‌چنین وضع ویرانی اقتصادی، مطابق گزارش ایران، روز ۲۱ مردادماه، محمدباقر نوبخت، معاون روحانی، امیدواری رژیم به "پیش‌بینی" صندوق بین‌المللی پول مبنی بر تبدیل شدن کشور به قدرت یازدهم اقتصادی دنیا" را تکرار کرد.

اجرای قانون ضدملی "هدفمندی یارانه‌ها" در دولت احمدی‌نژاد و ادامه اجرای آن در دولت‌های روحانی به‌منظور آزادسازی قیمت‌ها، اوضاع و احوالی را به‌وجود آورده است که کارگران می‌گویند: "به ریال کار می‌کنیم و به دلار خرج می‌کنیم." علاوه بر ضربه‌های مهلک خصوصی‌سازی بنگاه‌های تولیدی بر تولید ملی و اشتغال زحمتکشان در نزدیک به سه دهه اخیر، اجرای قانون "هدفمندی یارانه‌ها" و به‌دنبال آن افزایش نرخ دلار از ۱۰۰۰ تومان به ۳۰۰۰ هزار تومان

ادامه در صفحه ۳

پیش به سوی سازمان‌دهی مبارزه منسجم و سراسری کارگران و زحمتکشان بر ضد ظلم، بی‌عدالتی، محرومیت، و سرکوب حقوق صنفی کارگران؛ برای تشکیل سندیکا‌های مستقل کارگری و در راه طرد رژیم ولایت فقیه!

ادامه رانندگان کامیون ...

سندیکای رانندگان کامیون شرکت‌های بزرگ حمل‌ونقل - شرکت‌هایی که برخی از بزرگ‌ترین‌هایشان به بنگاه‌هایی انگلی نظیر آستان قدس رضوی، بنیاد مستضعفان و نظایر آنها وابسته‌اند - نه تنها همچون مانعی در برابر افزایش درآمد و مزد رانندگان عمل می‌کنند، بلکه در به‌کارگیری و استخدام رانندگان کامیون از اعمال تبعیض نیز خودداری نمی‌کنند. روزنامه شرق، ۱۵ مردادماه، در گزارشی در این باره نوشته بود: "حمایت از رانندگان و کامیون‌داران در برابر اجحاف‌های برخی از شرکت‌های حمل‌ونقل بسیار حیاتی است. مدت مدیدی است که این بی‌عدالتی بزرگ روا شده است و جمعیت پراکنده رانندگان و کامیون‌داران در برابر شرکت‌های حمل‌ونقل گرفتارند. ثانیاً امتیازی در دست رانندگان و کامیون‌داران باشد که به هریک از شرکت‌های بزرگ که خود انتخاب می‌کنند، ببینند؛ نه اینکه این شرکت‌ها هرکسی را که خواستند استخدام کنند. به بیان دیگر، زانت استخدام به این شرکت‌ها داده نشود."

علاوه بر این‌ها، شمار بزرگی از رانندگان و کامیون‌داران خودکارفرما سال‌ها حق بیمه پرداخت کرده‌اند که تمام مدارک آن موجود است، اما شرکت‌های بزرگ و بنگاه‌های حمل‌ونقل این پرداخت حق بیمه را در سنوات آنان درج نمی‌کنند و به همین دلیل حق بیمه و حق بازنشستگی این زحمتکشان پامال می‌گردد. خانواده‌های آنان نیز اگر هم دخترچه بیمه خدمات درمانی دریافت کرده باشند، به دلایل پیش گفته ناچارند بخش بزرگی از هزینه‌های درمان و امور پزشکی را از جیب خود پرداخت کنند.

نوسان‌های نرخ ارز و برنامه رژیم برای آزادسازی ارز، بر معیشت این بخش زحمتکشان از میهن ما به شدت اثر داشته و به فقر و خانه‌خوابی‌شان منجر شده است. افزایش قیمت و وسایل و لوازم یدکی، هزینه تعمیرات و معاینه خودروهای سنگین درآمد و مزد رانندگان و درآمد کامیون‌داران را تا حتی ۵۰ درصد تنزل داده است.

این بخش از زحمتکشان کشورمان نه تنها از امنیت شغلی بی‌بهره شده‌اند، بلکه در ماه‌های اخیر دستمزد و درآمد آنان هم کاهش چشم‌گیر داشته است.

ادامه اعتراض زحمتکشان آلمان ...

وخیم‌تر شدن وضع بازنشستگان این چنین توضیح می‌دهد: "تحمیل این روش باعث شده است تا چهار درصد از حقوق زحمتکشان به جیب بیمه‌های خصوصی و کنسرن‌های بیمه سرازیر شود. در حال حاضر هم تعداد اندکی از زحمتکشان موفق به دریافت کامل حقوق بازنشستگی می‌شوند. هرچقدر فاصله سن فرد درخواست‌کننده برای بازنشستگی با سن تعیین شده از طرف قانون بیشتر باشد، فرد متقاضی باید زمانی طولانی‌تر را برای بازنشسته شدن به انتظار بنشیند که مسلماً حقوق بازنشستگی پایین‌تری هم دریافت خواهد کرد."

همه این اقدام‌ها به چه معنایی است؟ هدف، افزایش سن بازنشستگی و سرازیر کردن مقدار بیشتر سرمایه‌های مردم به صندوق‌های بیمه است. بخش عظیمی از مردم به دلیل ترس و نگرانی از فقر و آینده نامطمئن سعی می‌کنند در اوایل زندگی و جوانی با بیمه‌های خصوصی قرارداد ببندند یا به نوزادان در بدو تولد این سندها را به‌عنوان هدیه اهدا می‌کنند.

پس از آنکه به پیشنهاد آقای "والتر ریستر" برای باز کردن حساب در صندوق‌های بیمه، سود موردنظر حاصل نگردد به زحمتکشان توصیه شد که بهتر است با بیمه‌های خصوصی قرارداد ببندند و حساب باز کنند. شرکت‌های بیمه خصوصی آزمندانه در فکر تصاحب پول‌های مردم و تشنه سرمایه‌گذاری آنان برای زمان بازنشستگی هستند. برای رسیدن به این مقصد سعی شرکت‌های بیمه خصوصی کم‌رنگ کردن یا از بین بردن قوانینی است که از حقوق زحمتکشان حمایت می‌کند بر اساس محاسبه دولت، بودجه ۵۳ درصد از بازنشستگانی که در سال ۲۰۳۰ بازنشسته خواهند شد با سهم ۷/۲۵ درصد قابل پوشش دهی است.

بنابراین، کارگران و کارمندان شاغل باید از همین حالا و فوراً به سازمان تأمین اجتماعی آلمان ۱۲/۸۵ درصد پرداخت کنند. این سهم به دلیل از بین رفتن آن چهاردرصدی که به حساب صندوق ریستر پرداخت می‌کردند نسبتاً مناسب‌تر است. "اشتفان کمپرت" مدیرعامل فدراسیون اتحادیه کارفرمایان آلمان، با دخالت در این عرصه، صریح و بی‌پروا افزایش نیافتن مالیات برای کارفرمایان را خواستار شده است. او معتقد است که این افزایش مانع تحرک لازم برای کارفرمایان در رقابت‌های جهانی است. او می‌گوید: "اگر می‌خواهیم با قدرت و استوار در برابر دیگر حریفان سرمایه‌داری ایستادگی کنیم و موفق شویم نباید بحث اصلاح مالیاتی را در کمیسیون حقوق بازنشستگی مطرح کرد و خواستار افزایش مالیات شد." برای رسیدگی به حقوق و حقوق بازنشستگان نباید حد و حدودی یا خط قرمزی قائل شد. سهم پرداختی به بیمه‌های تأمین اجتماعی نباید از مبلغ چهل درصد و در زمانی طولانی فراتر رود. اریک شویتزر، رئیس اتاق صنایع و بازرگانی آلمان، در وصف افزایش سن بازنشستگی چنین داد سخن می‌دهد. او می‌گوید: "ما باید به فکر مشوق‌هایی برای مردم باشیم تا از آن طریق مردم بتوانند با انگیزه‌های بیشتری به کار تا سنین بالا ادامه بدهند."

مسلماً این شیوه تأمین‌کننده منافع کارفرمایان است و برای آنان از اهمیتی بالا برخوردار است. در صورت افزایش سن بازنشستگی، تعداد بازنشستگان هم کمتر خواهد شد. با کاهش نیروی شاغل از یک طرف مبلغ کمتری به صندوق بیمه‌های اجتماعی واریز خواهد شد و از طرف دیگر سهم پرداختی کارفرمایان به ۳/۹ درصد خواهد رسید. علاوه بر این، شاهد افزایش بیکاری خواهیم بود، بیکارانی که یا دیگر برایشان کاری وجود نخواهد داشت یا دیگر از عهده بعضی از کارها بر نخواهند آمد. باتوجه به وخیم‌تر شدن وضعیت معیشتی کارگران و زحمتکشان، وظیفه سندیکاهای برای تأمین امنیت شغلی و سیاست‌های مزدی به نفع زحمتکشان دوچندان می‌شود.

"آدلف باور" رئیس سازمان تأمین اجتماعی آلمان، به کمیته رسیدگی به اصلاحات بازنشستگی نوشت: برای اینکه بتوان کیفیت زندگی بازنشستگان را در قانون بازنشستگی تأمین و مجدداً تنظیم کرد، لازم‌هاش آن است که سطح زندگی بازنشستگان را در نظر گرفت و از وخیم‌تر شدن زندگی آنان جلوگیری کرد. بدین منظور باید پرداخت مالیات را از ۴۸ درصد به ۵۳ درصد افزایش داد.

تأمین مالی این پیشنهاد امکان‌پذیر است.

وزارت امور اجتماعی اعلام کرده است که در آغاز سال ۱۹۹۰ سهم پرداختی نیروهای دخیل در اقتصاد کشور به سازمان تأمین اجتماعی ثابت مانده بود. ولی در حال حاضر سهم هزینه‌های بازنشستگی مطابق اعداد و ارقام افزایش یافته است. در سال ۱۹۹۲ تولید ناخالص ملی بالغ بر ۱۰/۸۱ درصد بود. در سال ۲۰۱۷ این رقم به ۱۱ درصد افزایش پیدا کرد. این مطلب می‌تواند درست باشد که امروزه سه نفر شاغل یک بازنشسته را پوشش بیمه‌ای می‌دهند و در سال ۲۰۴۰ فقط دو شاغل باید یک بازنشسته را پوشش بیمه‌ای بدهند. ولی اگر همین دو شاغل به نسبت آن سه شاغلی که در گذشته تولید به وجود می‌آوردند، تولیدات بیشتری را به وجود بیاورند، پس بنابراین می‌توان حقوق بازنشستگی را افزایش داد. "بسیرسکه" رئیس اتحادیه سندیکاهای خدماتی لوردی، افزایش قانونی بودجه بازنشستگی را خواستار است. این خواست، خواستی است منطقی و اجراءشدنی، زیرا از یک طرف راجع به دو برابر کردن بودجه نظامی کشور بحث می‌شود، و از طرفی دیگر ادعا می‌شود پولی برای بازنشستگان زن و مرد وجود ندارد [اولویت با خرید توپ و تانک است نه تأمین زندگی بازنشستگان] نه! این نمی‌تواند یک دستورالعمل جدی برای اقدام‌های دولت باشد.

ترجمه از روزنامه "عصر ما" - روزنامه حزب کمونیست آلمان
تهیه و انتشار مطلب از آنه ریگر، ۱ تیرماه ۱۳۹۷ (۲۲ ژوئن ۲۰۱۸).

می‌دهند، در خط فقر قرار دارند. هم‌چنین بر پایه آمار رسمی، دستمزد کارگران بر اثر نوسان‌های ارزی، ۴۸ درصد ارزش خود را از دست داده است و قدرت خرید خانواده‌های کارگری در خلال حدود ۴ ماه گذشته ۷۲ درصد

کاهش یافته است. دستمزد کنونی حتی کفاف تأمین مایحتاج ۷ روز یک خانوار ۴ نفری کارگری را نمی‌دهد. پیش از افزایش لگام‌گسیخته نرخ ارز، یک میلیون و ۱۱۶ هزار تومان حداقل دستمزد سال ۹۷ کارگران - در واقعیت امر، یعنی دستمزد اکثر قریب به اتفاق کارگران شاغل کشور - حدود یک‌چهارم خط فقر ۴/۵ میلیون تومانی بود. اکنون و پس از کاهش ۷۲ درصدی قدرت خرید زحمتکشان در مدت زمان چهار ماه، وزیر کار پیش از عزل اعلام کرد: "نمی‌توانیم روی خود مزد به‌طور مستقیم کار کنیم. ولی برنامه‌ای که داریم دادن وام‌های دوساله با بهره مثلاً ۵-۴ درصد متداول است که روی این طرح کار می‌کنیم." این طرح درحالی که در نظر گرفته می‌شود که یک اقتصاددان "فصل شدگی اقتصاد" کشور و اقتصاددانی دیگر تنزل رشد اقتصادی به "منفی ۲" را پیش‌بینی می‌کنند. معاون رفاه اجتماعی وزیر کار، روز ۱۵ مردادماه، با شرکت در برنامه "پایش"، گفت: "در بودجه سال ۹۷ حدود ۸۰۰ هزار خانوار را مورد شناسایی قرار داده‌ایم که زیر ۷۰۰ هزار تومان در ماه درآمد دارند. ... می‌خواهیم زمینه‌ای را فراهم کنیم که دنبال کار برون‌تا خودشان هزینه‌های زندگی را تأمین کنند." در چنین اوضاعی، مقام‌های رژیم از جمله معاون دبیرکل "خانه کارگر"، به‌جای تأکید بر بالا بردن دستمزد به سطحی شرافتمندانه و انسانی، "به‌کار گرفتن سیستم حمایت و کمک‌های غیرنقدی برای رنگین نگه داشتن سفره کارگران" را پیشنهاد می‌کند. کارگزار رژیم دیکتاتوری ولایت فقیه، در رویداد رسوای بخشش ۳۰ میلیارد دلار از منابع مالی زحمتکشان به وابستگان "خودی" رژیم و ویران کردن اقتصاد و از بین بردن هر نوع امکان دستیابی به اشتغال، قصدش فراهم آوردن "زمینه‌ای" است تا مردم گرسنه و بی‌کار "دنبال کار برون‌تا خودشان هزینه‌های زندگی را تأمین کنند" [!]. باید با مبارزه متشکل دست غارتگران رژیم فاسد ولایت فقیه را از منابع مالی زحمتکشان کوتاه کرد.

ادامه ما حکم زندان و شلاق را ...

در محیط‌های غیرمعارف اشتغال دارند" و مورد دیگر حذف "حق عائله‌مندی معلمان زن مجرد" بر اساس رأی "دیوان عدالت اداری" خواهد بود و حق عائله‌مندی صرفاً به زنان آموزگاری تعلق خواهد گرفت که قبلاً همسر داشتند و الان به‌ر هر دلیلی فاقد همسر هستند. بعد از سیالان سال دستبند به اندوخته آموزگاران در "صندوق بازنشستگی کشوری" و ورشکسته کردن صندوق، مدیرعامل صندوق بازنشستگی کشوری به خبرگزاری ایلنا، ۱۵ مردادماه، گفت: "برخی افراد با رانت و سفارش وارد صندوق شده‌اند. ... مدیران سفارشی و رانتی از شرکت‌های صندوق بازنشستگی کنار گذاشته شده‌اند." هم‌زمان، در روز ۱۴ مردادماه تجمع بازنشستگان سال ۱۳۹۶ "دانشگاه‌های فرهنگیان سراسر کشور" در تهران و در اعتراض "به عدم پرداخت پاداش پایان خدمت" خود را شاهد بودیم. نماینده معترضانی که از استان‌هایی مانند "کردستان و بلوچستان و ایلام به تهران" آمده بودند به خبرگزاری ایلنا، ۱۵ مردادماه، گفت: "جمعیت بازنشسته از روز گذشته در تهران سرگردانیم؛ بعد از ۱۵ ماه که یک ریال پرداخت نکرده‌اند... حتی حاضر به گفتگو و مذاکره با ما نیستند. ... ارزش معوقات ما به کمتر از نصف رسیده است." روز ۱۶ مردادماه و پس از دریافت "وعده" پرداخت "پاداش پایان خدمت" بازنشستگان "در چندماه آینده" - شیوه معمول کارگزاران رژیم - بازنشستگان به شهرهای خود بازگشتند. در روز ۲۲ مردادماه نیز تجمع اعتراضی مربیان پیش‌دستانی پیمانکاری شهرستان کارون به پرداخت نشدن "حق بیمه‌های شان از سوی پیمانکار را شاهد بودیم. انتصاب مدیران با "رانت و سفارش" در رژیم ولایت فقیه پایانی نخواهد داشت و این خود موضوع اصلی دعوی بین جناح‌های فاسد رژیم در تقسیم اموال کارگران در سازمان تأمین اجتماعی در هنگام استیضاح وزیر کار ربیعی بود. دفاع از منافع و حقوق فرهنگیان وظیفه تأخیرناپذیر همه نیروهای انقلابی، ترقی‌خواه و آزادی‌خواه کشور است. از مبارزه فرهنگیان پشتیبانی کنیم.

۱. دانشگاه فرهنگیان، دانشگاهی برای تأمین آموزگار و نیروی انسانی و تربیت و توانمندسازی آنان برای وزارت آموزش و پرورش در ایران است. این دانشگاه در سال ۱۳۹۰ با تجمیع کلیه مراکز تربیت معلم سراسر ایران تأسیس شد و حدود ۹۸ واحد دانشگاهی دارد.

ادامه اقتصاد دلالی، رانت خواری، و

در اوایل این دهه، ویرانی تولید ملی و کاهش قدرت خرید زحمتکشان را در پی داشت. روز ۱۲ تیرماه و به‌تقل از معاون وزیر صنعت، خیرگزاری ایلنا نوشت: "۱۴ هزار واحد صنعتی طی ۱۵ سال گذشته تعطیل شده‌اند و ۲۲ هزار واحد با کمتر از ۵۰ درصد ظرفیت کار می‌کنند." اکنون افزایش نرخ دلار به بیش از ۱۰ هزار تومان و "کاهش ۷۲ درصدی قدرت خرید زحمتکشان - فقط در عرض چندماه - فاجعه معیشتی آنان را رقم زده است. در چنین اوضاعی، روز ۱۳ مردادماه وزیر کار رژیم گفت: "نمی‌توانیم روی خود مزد به‌طور مستقیم کار کنیم و راه چاره را "دادن وام‌های دوساله با بهره مثلاً ۴-۵ درصد" مطرح کرد.

مسئله هرگونه تهدید و فشار خارجی می‌تواند اثرهایی مخرب بر اقتصاد بیمار و وابسته رژیم بگذارد، اما فساد لگام‌گسیخته رژیم ولایت فقیه و تقسیم حدود ۳۰ میلیارد دلار بین سوداگران و وابستگان رژیم تنها در عرض ۲ ماه و هم‌زمان دقیقاً با تهدید خارجی، وضعیت کنونی را به‌وجود آورده است. به یک مورد از تاراج منابع مالی زحمتکشان به‌وسیله وابستگان رژیم اشاره می‌کنیم: روز ۱۳ مردادماه روحانی تهدید کرد: "متخلفان ارزی" را "در لیست سیاه" قرار خواهند داد، اما پس از تغییر رئیس بانک مرکزی، "بانک مرکزی لیست گیرندگان ارز دولتی را [فقط] برای راستی‌آزمایی در اختیار وزارت اقتصاد قرارداد" و "این فهرست لیست گیرندگان ارز دولتی برای اطلاع عموم منتشر" نشد. مطابق گزارش ۲۱ مردادماه خبرگزاری مهر: "از حدود ۹۵ میلیارد دلار صادرات نفتی و غیرنفتی کل کشور در سال ۱۳۹۶ حدود ۴۵ میلیارد دلار آن صادرات غیرنفتی را شامل می‌شود که حدود ۳۰ درصد آن در اختیار پتروشیمی‌ها است." بر اساس گزارش دیگر خبرگزاری مهر در روز ۱۳ مردادماه، معاون اول رئیس‌جمهور [اسحاق جهانگیری] در جلسه‌ای با "اعضای انجمن صنفی کارفرمایان صنعت پتروشیمی در تاریخ ۶ مردادماه" سعی کرد کارفرمایان صنعت پتروشیمی "را قانع کند که ارز صادراتی خود را در سامانه نیما با نرخ ۴۲۰۰ تومان به ریال تبدیل کنند" اما "پتروشیمی‌ها برای دولت شرط گذاشتند که تا زمانی که خوراک واحدهای پتروشیمی با نرخ [هر دلار] ۳۸۰۰ تومان محاسبه نشود، پتروشیمی‌ها ارز خود را با نرخ ۴۲۰۰ تومان به سامانه نیما نمی‌آورند." خبرگزاری مهر افزود: "دولت در کمال ناپاوری... پذیرفت خوراک پتروشیمی‌ها با ارز ۳۸۰۰ تومان محاسبه شود. ... با گذشت بیش از یک ماه... پتروشیمی‌ها یا ارز خود را در سامانه نیما عرضه نکردند یا با روش‌های مختلفی تلاش کردند که این سامانه را دور بزنند. ... پتروشیمی‌ها تنها در صورت ارائه ارز خود در بازار ثانویه [بازار آزاد (فاجای)]، حاضر به برگرداندن ارز خود به کشور شدند. درحالی‌که واردات بسیاری از محصولات اساسی و ضروری مانند دارو با تخصیص [ارز] ۴۲۰۰ تومانی صورت می‌پذیرفت" پتروشیمی‌ها به‌رغم دریافت "خوراک" خود از منابع ملی و با ارز یارانه‌ای ۳۸۰۰ تومان، حاضر به برگرداندن ارز خود به کشور "نیستند. در چنین اوضاعی، روز ۲۲ مردادماه خامنه‌ای گفت: "برخی در خصوص فساد به‌گونه‌ای صحبت می‌کنند که گویا همه نظام فاسد است." افزایش لگام‌گسیخته قیمت ارز و شرایط اسفبار معیشت زحمتکشان، صرفاً به‌علت تهدید اقتصاد بیمار رژیم از سوی دولت ترامپ نیست. واقعیت این است که هدف رژیم ضد‌مردمی ولایت فقیه خصوصی‌سازی صنایع نفت است.

مطابق بررسی مرکز پژوهش‌های مجلس، "هر ۱۰ درصد رشد نرخ ارز باعث افزایش دو درصدی نرخ تورم" می‌شود. مطابق گزارش ۱۸ مردادماه خبرگزاری ایلنا، با افزایش ۳۰۰ درصدی قیمت ارز در چهار ماه گذشته، "رشد نرخ تورم نسبت به روزهای پایانی سال گذشته، ۶۰ درصد" خواهد بود. در چنین حالی و با کاهش شدید قدرت خرید زحمتکشان و کاسته شدن از توانایی آنان برای خرید کالاهایی که با "دلار ۱۰ هزار تومانی وارد یا تولید" می‌شود، شقایق شهری، اقتصاددان، در گفتگویی با روزنامه شرق، پیش‌بینی کرد که در "ماه‌های آینده شاهد قفل شدن بازار کالا خواهیم بود." او همچنین پیش‌بینی کرد که "این قفل‌شدگی در بازار کالا به قفل‌شدگی در بازار کار" و در نتیجه "فصل شدگی دو بازار کالا و کار در عمل منجر به قفل‌شدگی اقتصاد ایران خواهد شد." یک عضو هیئت علمی دانشگاه مازندران نیز با اشاره به "وقوع پدیده شاغلین فقیر" و توقف "رشد اقتصاد ایران"، به خبرگزاری ایسنا، ۱۵ مردادماه، گفت: "پیش‌بینی می‌شود در سال جاری [رشد اقتصادی] به منفی ۲ نیز برسد. ... بر اساس آمارها اکنون ۶۷ درصد سرپرستان خانوارها که در سه دهک اول قرار داشته و ۷۰ درصد شاغل را تشکیل

کارگری جامعه نقشی مهم خواهد داشت. نیروهای ارتجاعی و خواهان محدودیت دستاوردهای کارگران سوئد، در کمین نشست‌اند ولی نیروهای هوادار جبهه کار و حقوق زحمتکشان نیز هوشیارند.

کارگران سوئد و مبارزه در راه تضمین حق اعتصاب!

دست‌درازی به حق اعتصاب ما، موقوف!

مدت‌ها بود که در بندر گوتنبرگ (یوتبورگ) سوئد، اختلاف شدیدی بین کارگران بندر و

شرکت‌های کارفرمایی در جریان بود. شرکت کمونی بندر گوتنبرگ و شرکت خصوصی ترمینال‌های "آپی‌ام" بین سال‌های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۶ میلادی با هماهنگی و حمایت خانم اولریکا میسینگ، وزیر وقت از حزب سوسیال‌دموکرات سوئد، تصمیم داشتند یک‌بار برای همیشه سندیکای مستقل کارگران بندری سوئد را درهم بشکنند. طبق روال جاری در سوئد، تنها سندیکاهای زیر پوشش تشکیلات کشوری "ال او" (LO) از امتیاز حق بستن قرارداد جمعی برخوردارند. این امتیاز در بندر گوتنبرگ از آن اتحادیه ترانسپورت است. طبیعتاً سندیکای مستقلی مثل سندیکای "کارگران بندری سوئد" - سندیکایی که برای LO و ترانسپورت تره هم خورد نمی‌کنند - موی دماغ به حساب می‌آید. استراتژی بدین شکل طراحی شده بود که با تغییر قوانین کار، حق اعتصاب از سندیکاها و اتحادیه‌های مستقل سلب شود. چون سندیکاها مستقل، برخلاف سندیکاهای زیر پوشش "ال او"، بعد از بستن قرارداد جمعی و تا زمان پایان آن ملزم به رعایت "صلح با کارفرما" (بخوان: وظیفه جلوگیری از اعتصاب) نیستند.

بخش چهار سندیکای مزبور، که اکثریت کارگران کانتینرهای بندر گوتنبرگ را سازمان‌دهی می‌کند، هنگامی که شرکت خصوصی "آپی‌ام" در حق کارگران اجحاف می‌کرد، از حق اعتصاب خود به‌نحو احسن استفاده کرد و همین اختلاف منجر بدان شد که دولت ائتلافی فعلی، در وزارت خانم ایلوا یوهانسون، وزیر کار سوسیال‌دموکرات خود، تشکیل کمیته تحقیق و بررسی‌ای به‌منظور تغییر قانون کار سوئد باهدف سلب حق اعتصاب از سندیکاهای مستقل در سطح کشور را دستور دهد. کمیته یادشده در تاریخ ۳۱ ماه مه ۲۰۱۸ تشکیل شد. آش آن‌قدر شور بود که حتی صدای اعتراض برخی از اتحادیه‌های زرد کارگری هم درآمد و دولت را به احتراز از تخریب حقوق سندیکایی که دستاورد مبارزاتی کارگران سوئد است، فراخواندند. در این میان اما نقش فعال کارگران کمونیست و رادیکال سوئد بسیار پررنگ‌تر بود و کارزار گسترده حمایتی‌ای از سندیکای مستقل "کارگران بندری سوئد" به‌راه انداختند. کمونیست‌ها حتی از پارلمان سوئد تصویب نکردن لایحه پیشنهادی ضدکارگری احتمالی دولت را خواستار شدند.

کمیته دولتی نتیجه تحقیقاتش را در تاریخ ۲۰ ژوئیه امسال به دولت ارائه کرد. نتیجه تحقیقات چنین بود: حق اعتصاب را محدود کنید! ولی فشار نیروهای اجتماعی حامی کارگران چنان قدرتمند بود که خانم ایلوا یوهانسون، دولت، مجبور شد به‌طور موقت نتیجه تحقیقات را به‌کنار بگذارد و درعوض پیشنهاد کرد طرف‌ها تمام سعی‌شان را بکنند تا با مذاکره به‌توافق برسند و از گسترش اختلاف پرهیز کنند. ایشان جرئت نکرد لایحه‌ی با چنین مضمونی به مجلس ارائه کند. اما باید منتظر نهم سپتامبر هم بود. نهم سپتامبر ۲۰۱۸، انتخابات پارلمانی، استانی و شهرداری‌های سوئد انجام خواهد شد. شاید دلیل دیگر تصمیم دولت فعلی در تشویق به مذاکره به‌جای درگیری، ترفند کسب رای بیشتر در انتخابات پیش روست. نتیجه انتخابات و ترکیب دولت آینده سوئد، قطعاً در روند جنبش سندیکایی -

اعتراض زحمتکشان آلمان به افزایش فقر و ننگدستی در زمان بازنشستگی! افزایش سن بازنشستگی و نقش خطرناک شرکت‌های بیمه خصوصی

شرکت‌های بیمه خصوصی این‌گونه تبلیغ می‌کنند که اگر مردم در یکی از این شرکت‌های بیمه حسابی تکمیلی افتتاح کنند، می‌توانند در سال و در هرزمانی که می‌خواهند مبلغی بین هزار تا بیست هزار یورو از حساب خود برداشت کنند.

با در نظر گرفتن این موضوع که اگر فقط تعداد اندکی از مردم شیفته این تبلیغات و شعارهای فریب‌دهنده بشوند، می‌توان تصور کرد که میلیاردها دلار سرمایه در این شرکت‌ها اندوخته و ثبت سرمایه نقدی در این بیمه‌ها رو به افزایش گذاشته خواهد شد. از زمانی که در اولین جلسه "کمیسیون رسیدگی به بیمه بازنشستگی" سن بازنشستگی به شصت‌ونُه سال افزایش پیدا کرد، زمینه دستبرد به جیب زحمتکشان آماده گردید و نکته حائز اهمیت در همین‌جا است!

دولت ائتلافی حاکم در آلمان می‌خواهد که برای ۴۸ درصد کارگران و زحمتکشان تا سال ۲۰۲۵، کمترین میزان حقوق بازنشستگی را در نظر بگیرد و تا زمان یادشده هم نباید سهم بازنشستگی از بیست درصد افزایش یابد.

یک مؤسسه پژوهشی که از طرف بیمه‌های خصوصی آلمان مأموریت یافت تا در زمینه بازنشستگی بررسی و پژوهش کند، نتیجه دلخواه بیمه‌های خصوصی را آن‌طور بیان کرد که موردنظر آن شرکت‌ها بود: "از نقطه‌نظر تغییرات جمعیت‌شناختی تأمین مالی پرداخت حقوق بازنشستگی غیرممکن است." این مؤسسه پژوهشی پس از اعلام نظرش توصیه می‌کند که با اصلاح قوانین موجود و گام به‌گام باید سن بازنشستگی را افزایش داد تا از این طریق امکان تأمین مالی حقوق بازنشستگان تقویت و فراهم شود.

پتر شوارک، عضو هیئت‌مدیره انجمن بیمه‌های خصوصی آلمان، برای رفع نگرانی مردم می‌گوید: با افزایش سن بازنشستگی از یک طرف امکان تأمین و تقویت مالی حقوق بازنشستگان فراهم می‌شود و از طرف دیگر بار مالی در این زمینه کاهش خواهد یافت. افزایش سن بازنشستگی تا ۶۷-۶۹ سال و تا بازه زمانی ۲۰۴۰-۲۰۳۰ نباید باتوجه به رشد سطح زندگی باعث تعجب و نگرانی مردم بشود.

آقای والتر ریستر، در زمانی که وزیر کار و تأمین اجتماعی بود، به زحمتکشان پیشنهاد داد که در بیمه‌های خصوصی حساب تکمیلی باز کنند و دولت هم به آنان مشوق‌هایی خواهد داد. ظاهراً این اقدام برای بیمه‌های خصوصی رضایت‌بخش نبوده است و دست‌یابی به سود بیشتری را خواهان‌اند.

در همین ارتباط روزنامه "اشتوتگارت" می‌نویسد: محاسبه‌اش واضح است. این بیمه‌های خصوصی می‌خواهند سندهایی را که با مشتریان‌شان امضا کرده‌اند به بیمه‌های خصوصی کوچک‌تر بفروشند و طوری وانمود می‌کنند که صندوق‌های بیمه بازنشستگی رو به ورشکستگی و تیره‌روزی می‌روند تا از این طریق بین زحمتکشان بی‌اعتمادی و عدم اطمینان به‌وجود بیاورند.

درواقع، وضعیت طوری شده است که کاهش نگران‌کننده حقوق بازنشستگی، زحمتکشان را به داشتن این بیمه‌های تکمیلی وادار کرده است تا کیفیت زندگی‌شان را حفظ و تأمین کنند. "آنلیه بوتنن باخ" که عضو هیئت دبیران اتحادیه سندیکاهای آلمان و هم‌زمان نیز عضو کمیسیون بازنشستگی است، در مورد

ادامه در صفحه ۲

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس‌های زیر از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

- آدرس‌های پستی:
1. Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2. B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
http://www.tudehpartyiran.org
آدرس‌های اینترنت و "ای-میل"
E-Mail: dabirkhaneh_hti@yahoo.de

20 August 2018

شماره فاکس و تلفن
پیام گیر ما

004930
23629727

ضمیمه کارگری نامه مردم - شماره ۱۰
Nameh Mardom - Workers Supplement No. 10